

24 Απριλίου, 1990

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΤΩΝΗΣ ΦΑΤΤΑΣ,

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ.5252).

Ποινή — Δικαστική γνώση γεγονότων — Χρήση προσωπικής γνώσης Δικαστή σχετικά με προηγούμενες καταδίκες του κατηγορουμένου — Ανεπίτρεπτη.

- 5 Ποινή — Συμπλοκή κατά παράβαση του άρθρου 89 και απρεπής συμπεριφορά κατά παράβαση των άρθρων 188 (δ) και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154 — Συμπλοκή σε αστυνομικό σταθμό κατηγορουμένου με σύζυγό του — Τρεις άλλες εκκρεμείς υποθέσεις επιθέσεως εναντίον της συζύγου του, 2 πριν από την εν λόγω συμπλοκή, και μία μετά απ' αυτήν (η τελευταία και η πιο σοβαρή, 10 γιατί έγινε με μαχαίρι στην παρουσία του ανήλικου τέκνου του ζεύγους) λήφθηκαν υπόψη — Προηγούμενη καταδίκη για επίθεση εναντίον της συζύγου του — Όλα τα πιο πάνω αδικήματα εκτελέστηκαν μεταξύ 22.7.89 και 27.7.89 — Ο πρωτόδικος Δικαστής πεπλανημένα χρησιμοποίησε και αναφέρθηκε σε γνώση, που είχε, 15 σχετικά με κατηγορίες κυβείας και προηγούμενη φυλάκιση του Κατηγορουμένου για κυβεία — Μη επιβολή οποιασδήποτε ποινής στη σύζυγο για την εν λόγω συμπλοκή θεωρήθηκε δικαιολογημένη, αλλ' ενόψει της πεπλανημένης αναφοράς σε προηγούμενες κατηγορίες και στη φυλάκιση για κυβεία, και της τελέσεως όλων των πιο πάνω 20 εγκλημάτων σε σύντομο χρόνο καθιστά την επιβληθείσα ποινή της φυλάκισεως 6 μηνών υπερβολική — Μείωσή της κατά το ήμισυ.

- 25 Τα γεγονότα και η σκέψη, που οδήγησε το Ανώτατο Δικαστήριο να δεχθεί την έφεση και να μειώσει την ποινή, καθώς και η νομική αρχή, που προκύπτει, σχετικά με το ανεπίτρεπτον χρήσης προσωπικής γνώσεως Δικαστή για προηγούμενες κατηγορίες και καταδίκες του κατηγορουμένου προκύπτουν επαρκώς από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η έφεση επιτρέπεται.

Αναφερόμενες αποφάσεις:

Panagi, alias Manos v. Police (1966) 2 C.L.R. 58.

Έφεση εναντίον Ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Αντώνη Φάττα ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 24 Ιανουαρίου, 1990 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 35938/89) στην κατηγορία για συμπλοκή κατά παράβαση του άρθρου 89 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και για απρεπή συμπεριφορά κατά παράβαση των άρθρων 188 (δ) και 20 του Ποινικού Κώδικα και καταδικάστηκε από τον Επαρχιακό Δικαστή Κραμβή σε φυλάκιση 6 μηνών. 5 10

Μ. Γεωργίου, για τον εφεσεύοντα.

Γλ. Χατζηπέτρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για την εφεσίβλητη. 15

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Η απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή κ. Αρτεμίδα.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ,: Ο εφεσεύων προσβάλλει την ποινή των 6 μηνών φυλάκισης που του επεβλήθη στις 24.1.90 από το Επαρχιακό Δικαστήριο μετά που παραδέκτηκε δυο κατηγορίες, στις οποίες ήταν συγκατηγορούμενος με τη σύζυγό του, για συμπλοκή κατά παράβαση του άρθρου 89 του Ποινικού Κώδικα Κεφ.154 και απρεπή συμπεριφορά κατά παράβαση των άρθρων 188(δ) και 20. Στην επιμέτρηση της ποινής το Δικαστήριο έλαβε υπόψη, μετά από αίτηση του εφεσεύοντος, και τρεις άλλες υποθέσεις που εκκρεμούσαν εις βάρος του. 20 25

Τα γεγονότα των δύο υποθέσεων που λήφθηκαν υπόψη, δηλαδή των 35936/89 και 35937/89, προσηγήθηκαν αυτών που σχετίζονται με την υπό κρίση υπόθεση. Στις 22.7.89 ο κατηγορούμενος μετά από μια συζήτηση που είχε με την σύζυγό του της επετέθη κλωτσώντας την στην κοιλιά. Την επομένη ημέρα ο κατηγορούμενος πάλι επετέθη 30

εναντίον της συζύγου του και την εκτύπησε στην πλάτη, χωρίς να της προκαλέσει οποιοδήποτε τραύμα. Η σύζυγός του εφεσείοντος ειδοποίησε την αστυνομία η οποία έφθασε στο σπίτι της για να διερευνήσει το επεισόδιο και με οδηγίες της μετέβη στο Γενικό Νοσοκομείο Λευκωσίας για εξέταση. Κλήθηκε επίσης στον αστυνομικό σταθμό και ο εφεσείων για παραπέρα εξετάσεις σχετικά με την καταγγελία. Αργά το βράδυ, και ενώ ο κατηγορούμενος βρισκόταν στον αστυνομικό σταθμό, ήλθε η σύζυγός του από το νοσοκομείο, όπου όπως είπαμε πιο πριν είχε μεταβεί για εξέταση, και όταν συναντήθηκαν άρχισαν να συζητούν μεταξύ τους. Ο εφεσείων την απείλησε οπότε η ίδια αντιδρώντας του επετέθη για να ανακοπεί όμως από τους αστυνομικούς που ήσαν παρόντες. Ο εφεσείων με τη σειρά του προσπάθησε να επιτεθεί εναντίον της συζύγου του για να συλληφθεί όμως αμέσως και να μεταφερθεί στα κρατητήρια του σταθμού. Αυτά τα γεγονότα αφορούν το κατηγορητήριο στο οποίο ο εφεσείων καταδικάστηκε σε 6 μήνες φυλάκιση, προφανώς στην πρώτη κατηγορία, παρότι ο πρωτόδικος δικαστής δεν διευκρινίζει τούτο.

Τα πιο σοβαρά γεγονότα αφορούν την τρίτη υπόθεση που λήφθηκε υπόψη εναντίον του κατηγορουμένου, (35939/89), που έγιναν στις 27.7.89. Ο εφεσείων πήγε στο σπίτι του η ώρα 4.30 το πρωί, αλλά η σύζυγός του δεν τον δεχόταν. Ο εφεσείων της επετέθη τότε στην παρουσία του μικρού παιδιού τους ηλικίας 8 χρόνων. Το παιδί τηλεφώνησε στην αστυνομία που έφθασε αμέσως και στην παρουσία της ο εφεσείων επετέθη πάλι εναντίον της συζύγου του με ένα μαχαίρι αλλά ανακόπηκε από τα αστυνομικά όργανα.

Ο εφεσείων καταδικάστηκε επίσης για παρόμοιας φύσης αδίκημα που έλαβε χώρα στις 22.7.89 και του επιβλήθηκε πρόστιμο £120. Από την πιο πάνω έκθεση των γεγονότων καταδειχνεται ότι όλα τα αδικήματα διαπράχθηκαν μεταξύ της 22 και 27.7.89.

Ο δικηγόρος του εφεσείοντος πρόβαλε δυο λόγους για να υποστηρίξει ότι η ποινή που επιβλήθηκε από το πρωτό-

δικο Δικαστήριο είναι υπερβολική. Ο πρώτος αναφέρεται στην διαφοροποίηση της αντιμετώπισης της συγκατηγορουμένης συζύγου, στην οποία δεν επεβλήθηκε οποιαδήποτε ποινή παρόλο που αντιμετώπιζε τις ίδιες κατηγορίες με τον εφεσείοντα.

5

Είναι γεγονός ότι ο πρωτόδικος δικαστής δεν αιτιολόγησε ειδικά την διαφοροποίησή του στην αντιμετώπιση των δύο κατηγορουμένων, αλλά από το υλικό που ετέθηκε ενώπιον του και που ανέλυσε στην απόφασή του, είναι φανερό ότι θεώρησε, και δικαιολογημένα κατά την άποψή μας, τη σύζυγό του εφεσείοντα, ως το θύμα των επιθέσεων του, έστω και αν ήταν συγκατηγορουμένη του.

10

Ο άλλος λόγος που εισηγήθηκε ο δικηγόρος του εφεσείοντος για τη μείωση της ποινής, είναι ότι ο πρωτόδικος δικαστής ανεπίτρεπτα έλαβε υπόψη του στην επιμέτρηση της εξωγενή παράγοντα. Το ζήτημα προκύπτει ως εξής: στην έκθεση του λειτουργού ευημερίας, η οποία τέθηκε ενώπιον του πρωτόδικου δικαστή, αναφέρεται πως η γενεσιουργός αιτία της βίαιης συμπεριφοράς του εφεσείοντος έναντι της γυναίκας του, είναι η οικονομική του δυσπραγία που δημιουργείται από την αδυναμία του να χαρτοπαίζει. Η καταστρεπτική πορεία της συνήθειάς του αυτής τον οδήγησε μέχρι του σημείου να βάζει ενέχυρο αντικείμενα του σπιτιού του για να εξασφαλίζει χρήματα. Στα γεγονότα αυτά ο πρωτόδικος δικαστής έκαμε αναφορά στην απόφασή του και θεωρούμε σκόπιμο να μεταφέρουμε αυτούσιο το σχετικό απόσπασμα.

15

20

25

"Επανειλημμένα ο κατηγορούμενος βρέθηκε ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου σε υπόθεση κυβείας. Σε μια περίπτωση καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης. Είμαι βέβαιος ότι μια βασική αιτία της συμπεριφοράς του κατηγορουμένου όπως αυτή εκδηλώνεται σε βάρος της γυναίκας του οφείλεται στο γεγονός ότι παίζει χαρτιά και χάνει χρήματα."

30

Εγώ επισημανθεί από το δικηγόρο του εφεσείοντος πως ο δικαστής δεν έπρεπε να λάβει υπόψη του την γνώση

35

που είχε αναφορικά με τις ενώπιόν του εμφανίσεις του εφεσεϊοντος σε υποθέσεις κυβείας και ιδιαίτερα ότι του είχε επιβληθεί για τέτοιες κατηγορίες και η ποινή της φυλάκισης. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας, πολύ ορθά, δέκτηκε πως η αναφορά αυτή του δικαστή στη δική του γνώση και μάλιστα της καταδίκης του εφεσεϊοντος σε φυλάκιση από τον ίδιο δεν έπρεπε να γίνει. Εισηγήθηκε όμως ότι ανεξάρτητα από αυτό η ποινή που επέβαλε το Δικαστήριο δεν είναι έκδηλα υπεροβολική.

10 Το ζήτημα που εγείρεται μας έχει προβληματίσει πολύ. Από το περιεχόμενο της απόφασης του πρωτόδικου δικαστή προκύπτει φανερά η θέση του πως στην αξιολόγηση του χαρακτήρα του κατηγορουμένου έλαβε σοβαρά υπόψη την κακή του συνήθεια να χαρτοπαίζει. Το γεγονός αυτό
15 αναφέρεται στην έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού. Ας σημειωθεί όμως ότι δεν αναφέρθηκε κατά την έκθεση των γεγονότων από την κατηγορούσα αρχή. Ο δικαστής μπορούσε βεβαίως να αναφερθεί στην έκθεση του κηδεμονευτικού λειτουργού, κατά τη γνώμη μας όμως προχώρησε
20 πολύ πέραν τούτου με το να κάμει χρήση της δικής του γνώσης των εμφανίσεων του εφεσεϊοντος ενώπιόν του ως κατηγορουμένου για κυβεία και μάλιστα της καταδίκης του σε φυλάκιση. Φρονούμε πως το γεγονός αυτό συνήρ-
25 γησε στην επιβολή δυσανάλογα υψηλής ποινής από αυτή που δικαιολογείται, αν ο δικαστής δεν ελάμβανε υπόψη του την προσωπική του γνώση για τις κατηγορίες και καταδίκη του κατηγορουμένου ενώπιόν του σε υποθέσεις κυβείας. Σχετική υπόθεση πάνω στο ζήτημα αυτό, της οποίας τα γεγονότα βέβαια δεν είναι τα ίδια και επομένως η αρχή
30 εφαρμόζεται μόνο κατ' αναλογία, είναι η Φοίβος Παναγή, άλλως Μάνος ν. Αστυνομίας (1966) 2 Α.Α.Δ. 58.

Ο κατηγορούμενος είναι 36 χρόνων και η γυναίκα του 44. Η προηγούμενη καταδίκη του για επίθεση εναντίον της συζύγου του καθώς και οι τρεις υποθέσεις που λήφθηκαν
35 υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής αφορούν σειρά γεγονότων που έγιναν σε σύντομο χρονικό διάστημα δηλαδή από τις 22-27.7.89. Ο κατηγορούμενος δεν έχει προηγουμένως καταδικαστεί, εκτός από την πρόσφατη που αναφέρεται

πιο πάνω. Κάτω από τις περιστάσεις αυτές κρίνουμε πως η ποινή της εξάμηνης φυλάκισης που του επεβλήθηκε είναι έκδηλα υπερβολική ώστε να δικαιολογείται η επέμβαση μας για να μειωθεί. Ο κατηγορούμενος έχει ήδη εκτίσει ακριβώς το μισό χρονικό διάστημα της φυλάκισης στο οποίο έχει καταδικαστεί και μειώνουμε την ποινή για τέτοιο χρονικό διάστημα ώστε να απολυθεί σήμερα.

5

Η έφεση επιτρέπεται.